

Η ζωή των υποδούλων

Στην τουρκοκρατούμενη Ελλάδα επικρατεί ο θεσμός των Κοινοτήτων. Κάθε περιοχή κυβερνιέται από έναν Πασά και απ' αυτόν εξαρτώνται οι τοπικοί Τούρκοι άρχοντες και οι κοτζαμπάσηδες, δηλαδή οι Έλληνες διοικητές. Αυτοί δικάζουν και εφαρμόζουν τους φορολογικούς νόμους. Οι Ραγιάδες αγρότες, εκτός από τον Τούρκο Αγά που τρέφουν, είναι υποχρεωμένοι να δίνουν και άλλα δασύματα στους χριστιανούς δυνάστες τους, τούς κοτζαμπάσηδες αλλά και τον ανώτερο Κλήρο και τα μοναστήρια, που κατέχουν μεγάλες εκτάσεις γης. Ο κατώτερος όμως κλήρος υποφέρει την ίδια εκμετάλλευση με τον απλό λαό. Αληθινοί **δάσκαλοι του Γένους**, στέκονται μερικοί από αυτούς τους φτωχούς κληρικούς και καλόγερους. Ιδρύουν σχολεία, για να μελετούν τα Ελληνόπουλα τα αρχαία Ελληνικά και να θυμούνται τις βαθιές τους θρησκευτικές ρίζες . Οι περισσότεροι βρίσκουν μαρτυρικό θάνατο, όχι γιατί ενόχλησαν τους Τούρκους, αλλά γιατί τα έβαλαν με τους τοπικούς εκπροσώπους των Τούρκων. Κορυφαίος, ίσως, εκπρόσωπος αυτής της ομάδας των εθνομαρτύρων ιερωμένων είναι **ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός**.